Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA — № 3. — d. 1 lutego 1923 r.

4.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 12/XI 1922 r. № II. 3743/22 w sprawie załatwiania spraw o udzielanie koncesji na prywatne koleje żelazne.

Zmieniając częściowo rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 kwietnia 1921 r. L. Dz. O. 39/21 w sprawie podziału czynności między Departamenty i Wydziały Ministerstwa Kolei Żelaznych, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Min. Kolei Żelaznych № 12 z dnia 20 kwietnia 1921 r., wprowadzam następującą procedurę w załatwianiu spraw o udzielanie koncesji na prywatne koleje żelazne.

I.

Kompetencja Departamentów w sprawie udzielania koncesji na koleje żelazne prywatne.

Procedura wewnętrzna w tych sprawach jak również porozumiewanie się z Departamentami I i III należą do Departamentu II.

Nadanie ostatecznej formy redakcyjnej i prawnej do Departamentu I.
Część techniczna i porozumiewanie się z Departamentami IV i VI do Departamentu V.

II.

Ustalenie warunków koncesji i wybór koncesjonarjusza.

Wybór koncesjonarjusza jak również ustalenie warunków finansowych i technicznych koncesji, względnie wypowiedzenie się co do żądania przez koncesjonarjusza pomocy ekonomicznej ze Skarbu R. P. — odbywają się kolegjalnie na posiedzeniach Komisji Koncesyjnej Budowy Kolei Żelaznych, której skład ustalony zostanie oddzielnie.

Powyższej Komisji przewodniczy Minister lub Wiceminister, pesiedzenia tej Komisji zwołuje Przewodniczący w razie potrzeby.

Decyzje zapadają na podstawie odnośnego regulaminu po wysłuchaniu referatu Departamentu II i V, każdego w zakresie swej działalności.

Referat tej Komisji prowadzi Departament II.

III.

Wypracowanie koncesji.

Na podstawie decyzji Komisji Koncesyjnej Budowy Kolei Żelaznych Departament II opracowuje Koncesję i po uzgodnieniu z Departamentem V i I przedkłada ją za aprobatą Ministra do opinji Ministerstwa Skarbu i Ministerstwa Przemysłu i Handlu. W razie uzyskania jednozgodności Departament II przygotowuje wniosek do Rady Ministrów a następnie do zatwierdzenia przez Prezydenta Rzeczypospolitej. Przy niezgodności zapatrywań interesowanych Ministerstw, dana sprawa wraca do Komisji Koncesyjnej celem ponownego jej rozpatrywania.

W razie żądania pomocy ekonomicznej od Skarbu Państwa przez akcjonarjusza, Departament II ma odnośnie do powziętej decyzji w tej kwestji przez Komisję Koncesyjną i po uzyskaniu zgody interesowanych Ministerstw sprawę taką wyodrębnić z całości sprawy koncesyjnej i przedłożyć ją w zwykłej drodze urzędowej jako projekt rządowy do zatwierdzenia ustawodawczego.

IV.

Wypracowanie dokumentu koncesyjnego.

Po udzieleniu koncesji przez Prezydenta Rzeczypospolitej Departament II jak i Departament V przeprowadzają każdy w zakresie swej działalności potrzebne pertraktacje z koncesjonarjuszem i wypracowują w porozumieniu z interesowanemi Departamentami projekt dokumentu koncesyjnego, który zostaje poddany rozważeniu Komisji Koncesyjnej Budowy Kolei Żelaznych.

W myśl powyższego rozporządzenia należy wszystkie sprawy o udzielanie koncesji na budowę prywatnych kolei żelaznych użyteczności publicznej przesyłać do Departamentu II, który ma prowadzić rejestr tych spraw i kierować biegiem aktów, aż do ostatecznego załatwienia.

Minister:
(—) *Zagórny-Marynowski*

5.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 12/I 1923 r. № I 18827/2/22 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych (prócz Katowic) Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie podwyższenia ryczałtów na wyjazdy dla pracowników kolejowych.

Ministerstwo Kolei Żelaznych po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu podwyższa stawki ryczałtów na wyjazdy dla pracowników kolejowych, ustalone rozporządzeniem Ministerstwa Kolei Żelaznych z dnia 29/XI 1922 r. L. I. 17796/2/22 (Dz. Urzęd. M K Ż. № 37 z d. 20/XII 1922) z ważnością **od 1 listopada 1922 r.** jak następuje:

A. Na obszarze b. zaboru austrjackiego.

		Mk.	miesięcznie
1	Dla naczelników odcinków drogowych (Sekcji) .	2800	„
2	„ zastępców Naczelników odcinków drogowych (Sekcji)	2400	„
3	„ nadzorców drogowych	1400	„
4	„ torowych, pełniących służbę nadzorców drogowych	1000	„
5	„ nadzorców sygnałowych	2600	„
6	„ ślusarzy sygnałowych.	2300	„
7	„ rewizorów pociągów osobowych.	3800	„
8	„ pompiarzy obsługujących pompy zamiejscowe	85	za turę
9	Za próbne jazdy wagonami lub parowozami . .	85	„ „
10	Dla czyszczących wozy osobowe podczas jazdy .	85	„ „

B. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

I. Na kolejach normalnych.

		Mk.	miesięcznie
1	Dla inspektorów (naczelników Oddziałów) drogowych, ruchu, mechanicznych, przewozowo-taryfowych i pomocników inspektorów ruchu i mechanicznych	3100	„
2	„ naczelników odcinków drogowych (dystansów) elektrotechnicznych, starszych kontrolerów W-łu elektrotechnicznego	2800	„
3	„ pomocników naczelników odcinków drogowych, elektrotechnicznych	2400	„
4	„ starszych mechaników, mechaników telegrafu (dozorców telegrafu) dozorców centralizacji, (monterów centralizacji) rewizorów elektrowni, pomocników rewizorów elektrowni i rewizorów wag	2600	„

		Mk.	miesięcznie
5	Dla pomocników dozorców telegrafu, (w Dyrekcji wileńskiej dla dozorców telegrafu) monterów oświetlenia żarowo-naftowego, rzemieślników centralizacji i rzemieślników oświetlenia żarowo-naftowego	2300	„
6	„ robotników kwalifikowanych centralizacji i robotników kwalifikowanych telegrafu. . . .	1500	„
7	„ starszych nadzorców drogowych	1400	„
8	„ rewizorów ruchu, dochodów i kontrolerów przewozu	4200	„
	„ rewizorów ruchu węzła Kowel (w okręgu Dyrekcji kolei w Radomiu)	1500	„
9	„ płatników Kasy Głównej	4200	„
10	„ kontrolerów (rewizorów) pociągów osobowych	3800	„
11	Za jazdy próbne wagonami lub parowozami . .	85	za turę

II. Na kolejach dojazdowych.

		W kategorji kolei dojazdow.	Mk.
1	Dla inspektorów zarządzających kolejami . . .	I	2100
		II	1700
		III	1200
2	„ kierowników działu ruchu, drogowego mechanicznego.	I	2100
3	„ rewizorów ruchu	I	2400
		II	1700
		III	1200
4	„ kontrolerów biletów	I	2400
		II	1700
		III	1200
5	„ mechaników telefonów	I	2100
6	„ płatników	I	3600
		II	3000
		III	2100

C. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

		Mk.	miesięcznie
1	Dla starszych kontrolerów i kontrolerów: technicznych, maszynowych, budowniczych, ruchu, kasowych.	4200	„
2	„ rewizorów pociągów osobowych.	3800	„
3	„ instruktorów, maszynistów parowozów . . .	2500	„
4	„ nadzorców toru.	1400	„
5	„ ślusarzy stawidłowych i dozorców przewozów	2300	„
6	Za jazdy próbne wagonami lub parowozami . .	85	za turę

D. Dla pracowników Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie.

		Mk.	miesięcznie
1	Dla naczelników Oddziału	3100	„
2	„ naczelników dystansu	2800	„
3	„ pełnomocników do spraw gruntowych . . .	2400	„
4	„ geometrów	2400	„
5	„ nadzorców robót	1700	„
6	„ kasjerów	1700	„
7	„ mechaników telegrafu	2100	„

Z dniem 1 lutego 1923 r. znosi się ryczałty na wyjazdy dla inspektorów (naczelników Oddziału) ruchu, mechanicznych i ich pomocników (punkt B I. 1) dla rewizorów ruchu (pukt B I 8), dla kierowników działu ruchu, (punkt B II 2), dla starszych kontrolerów i kontrolerów technicznych. maszynowych, budowniczych, ruchu i kasowych, (punkt C 1 niniejszego rozporządzenia).

Pracownicy na wymienionych stanowiskach mogą pobierać od tego terminu w razie podróży służbowych należne djety.

Inne postanowienia, zawarte w wyżej wymienionem rozporządzeniu Ministerstwa Kolei Żelaznych z dnia 29/XI 1922 r. L. l. 17796/2/22 pozostają nadal w mocy.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
(—) *Zagórny-Marynowski*

6.

ZEZWOLENIE

Ministra Kolei Żelaznych Warszawskiemu Towarzystwu Fabryk Cukru z dn. 16/I 1923 r. № V. 7287-24/22 w sprawie nadania firmie „Wolski i Wiśniewski, inżynierowie", prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji od Dobrzelina przez Luszyn do Sannik i od Luszyna przez Wszeliny do Brzozów Starych, oraz od Toporowa do Trąbek.

Na mocy art. 2, 5 i 6 Ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dziennik Ustaw № 83 poz. 646)

Ministerstwo Kolei Żelaznych nadaje niniejszem firmie „Wolski i Wiśniewski, Inżynierowie” (Warszawa ulica Widok 9 m. 1), działającej z ramienia Warszawskiego Towarzystwa Fabryk Cukru prawo zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji od Dobrzelina przez Luszyn do Sannik i od Luszyna przez Wszeliny do Brzozów Starych oraz od Toporowa do Trąbek, przyczem przyjmuje Ministerstwo do wiadomości zobowiązanie administratora Warszawskiego Towarzystwa Fabryk Cukru inżyniera p. L. Pannenki i przedłożenie kwitu № 1444 i 1457 kasy Ministerstwa Kolei Żelaznych z opłaty trzydziestu pięciu tysięcy dwustu marek polskich.

Projektowane linje ogólnej długości wraz z warjantami pięćdziesiąt dwa kilometry przechodzić będą przez Województwo Warszawskie, które Ministerstwo Kolei Żelaznych powiadamia jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Zezwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
(—) *Zagórny-Marynowski*

7.

ZEZWOLENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 18/I 1923 r. № V. 3 24/23 Zarządowi Towarzystwa Akcyjnego Cukrowni „Ostrowite” na prawo zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji,—bocznicy od Jeziorki przez Osieck, Kretki, Dzierzno, Komorowodę, Miesiążkowo.

Na mocy art. 2, 5 i 6 Ustawy o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne z dnia 14/X 1921 r. (Dziennik Ustaw № 88 poz. 646) Ministerstwo Kolei Żelaznych nadaje niniejszem p. Apolinaremu Przybylskiemi Inżynierowi, działającemu z ramienia T-wa Akc. Cukrowni „Ostrowite” i zamieszkałemu w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej Nr. 22 prawo zejścia na grunt, celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji, — bocznicy od miejscowości Jeziorki przez Osieck, Kretki, Dzierzmo, Komorowodę, Miesiążkowo z warunkiem że przecięcie trasy bocznicy wąskotorowej zaprojektowaną państwową koleją normalnotorową Sierpc—Brodnica zostanie wykonane w rozmaitych poziomach przyczem przyjmuje Ministerstwo do wiadomości zobowiązanie Dyrektora Zarządzającego Towarzystwem i przedłożenie kwitu № 1522 z dnia 12 stycznia 1923 r. z opłaty dwunastu tysięcy pięciuset marek polsk.

Projektowana bocznica ogólnej długości wraz z warjantami dwadzieścia pięć kilometrów przechodzić będzie przez Województwa Warszawskie i Pomorskie, które Ministerstwo Kolei Żelaznych powiadamia jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Zezwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
(—) *Zagórny-Marynowski*

ZAWIADOMIENIA

Mianowania.

W Krajowem Biurze Kol. we Lwowie.

Minister Kolei Żelaznych mianował rozporządzeniem z dn. 23 grudnia 1922 r.

1) Nędzowskiego Jana, radcę rachunkowego—starszym radcą rachunkowym w VII stopniu służbowym urzędników państwowych.

2) Wołoszyńskiego Rafała, oficjanta kancelaryjnego—oficjałem kancelaryjnym w X stopniu służbowym urzędników państwowych.

L. Pr. 4256/22.

Zakaz przyjęcia.

Zabrania się przyjmować do służby:

Głąbicę Bolesława, b. nieetatowego leśniczego w nadleśnictwie Jednorożec.

Czerwińskiego Teodora, b. pracownika kontraktowego wydawnictwa urzędowego „Monitor Polski".

Kleczyńskiego Tadeusza, b. młodszego urzędnika XII stopnia służb. II Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Warszawie.

W razie zaś, gdyby już zostali przyjęci, należy ich bezzwłocznie ze służby zwolnić.

Pr. 40/23.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. 20118